

Legend, Bibl. Hell. xv-xvi, h. 297-298.

Διασωρῖνος

ἡ ἀνωβος

ἐκ τοῦ Legend περιγράφοντος ἐνθ' ἀν. (ἀφ. 133) τὸ βιβλίον ὑπὸ τίτλῳ:

«ENCOMIUM MATASII FLACII ILLYRICI SCRIPTUM GRAECIS VERSIBUS à Viro illustri, IACOBO DIASSORINO... MDLVIII» >> Συμμεριάζεται ὑπόθεσιν ἀποστολῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου Νερσέσι πρὸς τὸν ἐν Ζακύνθῳ εὐρισκόμενον Ἰάκ. Διασωρῖνον (Cod. Vat. gr. LXIV c. III, 7, f. 55²):

« Πῶς γὰρ, ἄριστ' ἀνδρῶν, τὸ τῆς σῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς πατριάρχαιας ἀνδρότατον, μάλλον δὲ τῆς σοφίας ἀρρεχτον, καὶ τὸ τῆς γλῶττης ἰδύ τι καὶ εὐετρόπον — ἐῷ γὰρ τὰ τῆς ἀνδραγαθίας καὶ γυναιότητος ἔργα καὶ λό

ΑΘΗΝΑΝ

τῶν Ροδίων ὄνομα περίφημον ἃ εἶναι ἄξια οὐ μόνον φυγιωδῆναι πρὸς ἡ-
γεμόνας καὶ ἄρχοντας ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτοὺς ὥς ἂν τῇ τῆς φυγοβο-
φίας ἀκροτάτης —, οὐκ ἄξια ἔδονται ἄφροδιῆναι πρὸς τὴν ἐμὴν φυγίαν τοῦ εὐτε-
λοῦς καὶ ἀναξίης; Μηνέτι οὖν, ἀντιβολῶ, περὶ τούτου [πρὸς] ἡμᾶς γράψαι. Περὶ δὲ
τοῦ σοῦ ἱματίου, οὐκ ἐπέμψα ἔτι τῷ σῷ πατρὶ· ἀπεχθόντων γὰρ ὑμῶν, ἐνθάδε
μία μόνη ὀχλιάς ἔς Χίον ἀφίκετο, καὶ αὕτη πάννυ σφαλερά. Οὐκ ἔδοξε δέ
μοι πέμψαι τοῦτο, δεδοικώς τὸ τῶν πειρατῶν πλῆθος, οἳ ἂν τῷ Αἰγαίῳ
ἐτύχχανον· τὴν ταχίστην δὲ τῆτο ἔς τοῦτον πέμψω >>.

